

Vztah a vztahování

Pod vlivem geometrického a vůbec matematického myšlení se stalo ideálem pojmovosti znehybnit to, co bylo myšleno či míněno. A v důsledku toho sám „vztah“ byl chápán jako něco konstatovatelného bez jakékoli vázanosti na čas resp. na výkon „vztahování“ (neboť takový výkon pochopitelně vždycky probíhá „v čase“, tj. potřebuje ke svému uskutečnění, provedení nezbytnou dobu, bez níž onen výkon či úkon nelze provést). To je však zvláštnost, která platí pouze v případě určitého druhu pseudo-jsoucen, přesněji „intencionálních objektů“ (předmětů), izolovaných z rámce skutečného prostoru a skutečného času. Pokud je takováto pojmovost aplikována na „fyzikální realitu“ (jak tomu je především ve fyzice), znamená to redukci skutečností na jejich myšlenkové modely, jakož i redukci času na jednu dimenzi (podobající se – až na „nepatrný rozdíl“ dimenzím prostorovým; tak tomu je např. s kvantifikací „vztahů“ elektromagnetických nebo gravitačních apod.).

(Písek, 070908-2.)